

Vandforsyning
Den 18. december 2017

Høringsnotat

Udkast til bekendtgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af rotter samt bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler

Bekendtgørelserne om forebyggelse og bekæmpelse af rotter og om bekæmpelsesmidler blev i udkast sendt i offentlig høring den 16. november 2017 med frist for afgivelse af høringssvar den 30. november 2017.

De væsentligste ændringer i bekendtgørelserne er implementering af initiativer i "Handlingsplan for forebyggelse og bekæmpelse af rotter" (herefter "handlingsplanen"), som efter en offentlig høring blev offentliggjort den 16. november 2017.

Der er ikke udarbejdet et særskilt høringsnotat vedr. høringssvarene til handlingsplanen. De synspunkter til handlingsplanen, som omhandler initiativer, der er implementeret i bekendtgørelserne, vil blive behandlet i dette notat.

Overblik over høringssvarene

Miljøstyrelsen har modtaget høringssvar fra 25 organisationer vedrørende handlingsplanen og 22 organisationer vedrørende de to bekendtgørelser jf. nedenstående liste.

Høringspart	Høringsvar vedr. Bekendtgørelserne	Høringsvar vedr. Handlingsplanen
Anticimex Innovation Center (AIC)	X	
Brancheforeningen for skadedyrsfirmaer	X	X
Byggeriet Kvalitetskontrol		X
Danmarks Naturfredningsforening (DN)	X	X
Danmarks Private Skoler	Ingen bemærkninger	Ingen bemærkninger
Dansk Byggeri		X
Danske Kloakmestre	X	X
Danske Maskinstationer & Entreprenører		X
Dansk ornitologisk Forening (DOF)		X
Det Danske Fjerkræråd		X
Digitaliseringsstyrelsen	X	
Dyrenes beskyttelse	X	X
Erhvervsministeriet	Ingen bemærkninger	X
ERFA-gruppen for rottespærrer		X
ERFA-gruppen Sjælland		X

Horsens Kommune	X	X
Kolding Kommune	X	X
KommuneERFAgruppen*	X	
Kommunernes Landsforening (KL)	X	X
Landbrug og Fødevarer	X	X
Middelfart Kommune		X
Norddjurs Kommune	X	X
Rottebekæmpelsesselskabet ApS		X
Svendborg Kommune		X
Sønderborg Kommune	X	
Teknologisk institut	X	
Uddannelses og forskningsministeriet	X	

* KommuneERFAgruppen er en gruppe af repræsentanter for kommunernes regionale erfa-grupper. Miljøstyrelsen mødtes med gruppen under den offentlige høring af bekendtgørelsen. Synspunkter fremført på mødet er afspejlet i nærværende høringsnotat.

I det følgende gennemgås høringssvarenes væsentligste synspunkter fordelt på en række temaer, der følger rækkefølgen af paragrafferne i udkast til bekendtgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af rotter samt til sidst bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen. Miljøstyrelsens kommentarer til synspunkterne er anført i kursiv.

Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

I høringssvarene til både handlingsplan og bekendtgørelserne, udtrykkes der helt generelt opbakning til behovet for en effektivisering af rottebekæmpelsen i Danmark og til ændringerne af bekendtgørelserne. Der er dog ikke enighed om, hvorvidt de enkelte virkemidler, som ligger i handlingsplan og bekendtgørelser kan eller vil levere de ønskede resultater.

Mange høringssvar beder om uddybning til forståelse af en række paragraffer. Disse spørgsmål er ikke medtaget i dette høringsnotat, men de vil blive adresseret i forbindelse med en forestående revision af vejledning om forebyggelse og bekæmpelse af rotter.

I det følgende betegnes bekendtgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af rotter som bekendtgørelse(n), mens bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen nævnes ved sit fulde navn.

Definitioner (§ 2)

Kolding Kommune finder at ordet ”stikledninger” bør indgå i definitionen af bygningsgennemgang. *Et tjek af brøndene vil ofte give en indikation af, om der er fejl i stikledningerne. På den baggrund finder miljøstyrelsen ikke, det vil være rimeligt at kræve en nærmere undersøgelse af stikledningerne som en del af bygningsgennemgangen, da det vil være meget omkostningskrævende.*

Horsens Kommune ønsker, at definitionen af sikringsordning udvides til også at omfatte overvågning. Brancheforeningen for skadedyr-firmaer (herefter ”Brancheforeningen”) ønsker definitionen udvidet til at omfatte fælder og giftudlægning efter gældende regler.

Miljøstyrelsen ser det som helt naturligt, at en sikringsordning indeholder en form for overvågning, men ønsker ikke at opstille krav til indhold i en sikringsordning. Miljøstyrelsen mener, at det

vigtigste er at styrke forebyggelsen, hvorfor en bygningsgennemgang er et krav til sikringsordninger. Resten er op til aftalen mellem firmaer og kunder, herunder eventuel overvågning og bekæmpelse.

Brancheforeningen ønsker en definition af "indendørs".

Miljøstyrelsen kan ikke umiddelbart se behov for en sådan definition, men hvor der måtte være tvivl om tolkningen, kan det evt. eksemplificeres i den kommende vejledning.

Teknologisk Institut (TI) er kommet med forslag til en anden formulering af paragraffens punkt 5.

Miljøstyrelsen er enig i, at betydningen af renholdelse i forbindelse med forebyggelse af rotter står tydeligere med TI's formulering, og har derfor valgt at bruge formuleringen foreslået af TI.

Digitaliseringsstyrelsen har gjort opmærksom på, at MAB systemet ikke kun kan tilgås fra borger.dk, men også fra andre hjemmesider.

Miljøstyrelsen har i overensstemmelse hermed slettet henvisningen til borger.dk .

KommuneERFAgruppen ønsker, at definitionen af bygningsgennemgang skal tydeliggøres, bl.a. så det står klart, hvem der laver den ved privat bekæmpelse.

En bygningsgennemgang er en del af en sikringsordning og dermed af forebyggelsen. Ved igangsættelsen af en bekæmpelse er der ikke krav om en bygningsgennemgang, men den autoriserede person vil, for at kunne udfylde bilag 6, skulle undersøge ejendommen for at afklare mulige årsager til rotteangrebet. Miljøstyrelsen mener ikke, at definitionen på en bygningsgennemgang skal udvides i bekendtgørelsen. Som det er tilfældet i dag, vil en uddybende forklaring være at finde i vejledningen.

Generel pligt til forebyggelse (§ 4)

KommuneERFAgruppen har ligesom Horsens og Kolding kommuner peget på, at formuleringen af § 4 ikke er så omfattende som i den tidligere bekendtgørelse, og har derfor ønsket at "brønde og stikledninger" tages med.

Miljøstyrelsen har forståelse for argumentet om, at der kan være særligt behov for at minde om ansvaret til at sikre brønde og stikledninger. Derfor har Miljøstyrelsen ændret formuleringen, så den svarer til tidligere udgaver, hvor brønde og stikledninger nævnes eksplicit.

Den kommunale handlingsplan (§§ 5-6 og bilag 1)

KL, KommuneERFAgruppen samt Horsens, Kolding og Sønderborg Kommuner ønsker en afklaring af, hvilke "anvisninger" kommunerne kan fastlægge i handlingsplanen.

Formålet med sætningen i paragraffens stk. 4 har været at sikre, at privat rottebekæmpelse sker i overensstemmelse med kommunens handlingsplan. Ordet "anvisninger" har skabt forvirring.

Miljøstyrelsen har derfor ændret formuleringen.

Landbrug & Fødevarer (L&F) udtrykker i sit høringssvar bekymring for, at den private bekæmpelse skal følge den kommunale handlingsplan. L&F mener, at ændringen vil øge risikoen for, at der skabes meget uensartede vilkår for den private rottebekæmpelse på tværs af kommuner. Svendborg Kommune mener tilsvarende, at 98 forskellige kommunale handlingsplaner vil udgøre en udfordring for branchen.

Ifølge miljøbeskyttelsesloven er det kommunerne, der har ansvaret for rottebekæmpelsen. Det ansvar skal kommunerne have mulighed for at varetage ved at sætte retningslinjer for al bekæmpelse i kommunen. Idet kommunerne har ansvaret for rottebekæmpelsen, må det forventes, at der kan være lokale forskelle, som ved andre kommunale opgave. Dog må alle kommuner forventes

at være interesseret i at sikre en effektiv rottebekæmpelse, så der må forventes en høj grad af ensartethed på tværs af kommunerne.

Kommunens ansvar for rottebekæmpelsen (§ 6)

Brancheforeningen og Anticimex Innovation Center (AIC) finder bestemmelsen uacceptabel. Brancheforeningen mener ikke, at der er hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til bestemmelsen i § 6, stk. 4. AIC mener ikke, at det kan være lovligt at fratage en rottebekæmper retten til at bekæmpe uden faglig begrundelse.

Miljøstyrelsen har efter nøje granskning konkluderet, at justeringen af bestemmelsen i § 6 er nødvendig for at bringe rottebekendtgørelsen i overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven. Miljøstyrelsen justerer dog i formuleringen af §6, så den fremstår mere klar. Private firmaer kan som hidtil indgå aftaler om sikringsordninger med grundejere. Grundejerens forpligtelser i forbindelse med rotter begrænser sig alene til forebyggelse. I det øjeblik, der opstår en situation, som nødvendiggør en aktiv rottebekæmpelse, er det kommunernes pligt at sikre, at bekæmpelsen er effektiv. Vurderer kommunen, at en privat bekæmpelse ikke er effektiv, kan kommunen, nu som før, vælge at overtage bekæmpelsen. Nu er det præciseret, at kommunens mulighed for overtagelse ikke kun gælder i specifikke tilfælde, men også gælder generelt.

Kommunernes reaktionstid (§ 7)

Brancheforeningen er imod, at kommunen altid har pligt til at bekæmpe rotter indendørs i beboelse og på fødevarer virksomheder uden ugrundet ophold, da det fratager en del af bekæmpelsesfirmaernes forretningsgrundlag. L&F understreger, at det er vigtigt, at landbrugsvirksomheder omfattes af den gruppe, hvor kommunen skal reagere uden ugrundet ophold på anmeldelser om rotter. Endelig mener Kommunernes Landsforening (KL) og Horsens Kommune ikke, at omkostningerne ved kommunal bekæmpelse i weekender og på helligdage står mål med effekten.

At kommunerne nu altid skal reagere uden ugrundet ophold ved rottetilhold indebærer ikke, at kommunerne skal have døgnåbent. Kommunerne skal dog undersøge en anmeldelse af rotter indendørs i beboelse og på fødevarer virksomheder uden ugrundet ophold, herunder iværksætte bekæmpelse af rotter, hvis der konstateres rotter, også i weekender og på helligdage. Det følger af miljøbeskyttelsesloven, at kommunerne er ansvarlige for bekæmpelse af rotter i Danmark. Hertil kommer, at Miljøstyrelsen mener, at borgere og fødevarer virksomheder med rimelighed kan forvente at få bekæmpet rotter med maksimalt en dags varsel. Det er ikke tilfredsstillende, når f.eks. anmeldelser fredag aften først behandles mandag morgen. Derfor vurderer Miljøstyrelsen, at indsatsen står mål med effekten.

For så vidt angår L&F's forslag om at omfatte landbrugsvirksomheder af bestemmelsen om kommunens reaktion uden ugrundet ophold ved rotteanmeldelser, så imødekommes dette ønske med en løsning, hvor kommunerne skal rykke hurtigt ud indendørs i bygninger på tilsynspligtige ejendomme, hvor rotter udgør en særlig sundhedsrisiko. Bestemmelsen tilføjes § 7 stk 2. Som en konsekvens heraf flyttes definitionen af tilsynspligtige ejendomme fra § 8 til definitionerne i § 2. Ligesom med hurtig reaktion i weekender og på helligdage, så har Kommunerne et år inden bestemmelsen træder i kraft 1. januar 2019. I den reviderede vejledning kommer en nærmere beskrivelse af, hvad der skal forstås ved bygninger med en særlig sundhedsrisiko.

Tilstedeværelseskravet (§ 7)

Ændringen om, at ejer, lejer eller dennes repræsentant kun skal være til stede ved første besøg, møder generelt opbakning. KL, KommuneERFAgruppen og Horsens Kommune ønsker derudover både, at rottebekæmpelse kan ske uden ejerens tilstedeværelse, og at kommunen kan kræve tilstedeværelse.

God forebyggelse er det væsentligste element i en effektiv indsats mod rotter. Derfor finder Miljøstyrelsen det vigtigt, at en ejer, lejer eller dennes repræsentant er til stede ved første tilsynsbesøg, så de mulige årsager til rotteforekomsten straks kan kommunikeres, og de nødvendige tiltag iværksættes. Derudover medvirker direkte kommunikation om placering af gift til at reducere risikoen for utilsigtede forgiftninger. Miljøstyrelsen har tilføjet en bestemmelse om, at kommunerne også kan stille krav om tilstedeværelse under opfølgende besøg, hvor det skønnes nødvendigt for at sikre en effektiv rottebekæmpelse.

Tilsyn med ejendomme i landzone og landbrugsejendomme i byzone (§ 8)

Reduktionen i antallet af tilsynspligtige ejendomme møder generelt opbakning, men Brancheforeningen, KommuneERFAgruppen, KL samt Kolding, Horsens og Norddjurs Kommuner ønsker alle tilsynsperioden udvidet, idet de forudser kapacitetsproblemer inden for den 3 måneders periode, som er foreslået. Herudover ønsker Kolding og Sønderborg Kommuner en bedre definition af tilsynspligtige ejendomme.

Miljøstyrelsen finder det vigtigt, at tilsynet gennemføres i den periode, hvor der erfaringsmæssigt er flest rotter, nemlig i fjerde kvartal. På den anden side er kapacitetsproblemet meget væsentligt. Derfor udvides perioden til også at omfatte januar og februar måned, hvor der også er forholdsvist mange rotteanmeldelser. I forbindelse med ønsket om en bedre definition af "tilsynspligtige ejendomme" vil Miljøstyrelsen forklare og eksemplificere i forbindelse med den kommende revision af vejledningen.

Oplysningskravet (§ 11)

Brancheforeningen opfordrer til, at borgere orienteres via e-boks i stedet for annoncering i aviser. KL, KommuneERFAgruppen samt Horsens, Kolding og Sønderborg Kommuner foreslår, at formuleringen i den gældende bekendtgørelse fastholdes.

Miljøstyrelsen har valgt at følge kommunernes anbefaling og vender derfor tilbage til tidligere formulering, hvor kommunerne selv bestemmer mediet for borgernes orientering.

Opsætning af rottespærre på private institutioner (§§ 13-15)

Ingen af de fremsendte høringssvar har talt imod kravet om kommunal opsætning af rottespærre på private institutioner. Dansk Byggeri, ERFAgruppen for rottespærre og Danske Kloakmestre roser forslaget. Brancheforeningen ønsker sig en nærmere definition af begrebet "teknisk muligt". KommuneERFAgruppen ønsker en klarere ansvarsfordeling omkring opsætningen af rottespærre ved private institutioner.

Hvad der er "teknisk muligt" må altid være en konkret vurdering i den givne sag, hvorfor det ikke defineres nærmere. Den reviderede vejledning til bekendtgørelsen vil uddybe forståelsen af "teknisk muligt". Den nærmere ansvarsfordeling kan med fordel præciseres i en aftale mellem kommunen og den private part.

Undersøgelse af kloaksystemet inden opsætning af rottespærre (§ 16)

Ingen af de fremsendte høringssvar har talt imod kravet om undersøgelse af kloaksystemet inden opsætning af rottespærre, men Brancheforeningen og Svendborg Kommune har udtrykt ønske om en

nærmere definition af, hvordan undersøgelsen skal udføres, mens Horsens Kommune har udtrykt tilfredshed med metodefriheden.

Miljøstyrelsen vurderer, at kravet om en undersøgelse opstrøms for rottespærren er nødvendig, idet bekæmpelse af eventuelle rotter opstrøms er afgørende for effektiviteten af de opsatte rottespærre. Det skyldes, at ikke alle kommuner erfaringsmæssigt gennemfører en undersøgelse. Hvordan undersøgelsen udføres vil afhænge af den konkrete situation, hvorfor det ikke defineres nærmere i bekendtgørelsen.

Udvidelse af adgangen til autorisationskurset R1 (§ 17)

L&F og ERFAgruppen for rottespærre støtter op om forslaget. Dansk Byggeri, Byggeriets Kvalitetskontrol og Danske Maskinstationer og Entreprenører tager afstand fra forslaget, idet man frygter, at der fremover uddannes rottebekæmpere med for ringe viden om kloakinstallationer, herunder rottespærrens indflydelse på kloakken.

Allerede med de gældende krav er det ikke alle, der bliver optaget på autorisationskurset, der har en baggrundsviden indenfor kloakområdet, fordi montering af rottespærre stadig kræver at rottebekæmperen er ansat i et autoriseret kloakmesterfirma, eller er ansat i et spildevandsforsyningsselskab. Derfor opretholdes ændringen.

Tidsbegrænsning af autorisationerne (§ 17 og § 25)

Brancheforeningen mener, at krav om fornyelse af autorisation hvert 5. år er overflødigt, da indehaveren af autorisationen i forvejen har pligt til at gøre brug af den gældende lovgivning i arbejdet. Brancheforeningen kan ikke se den positive effekt af ændringen, der alene vil medføre øgede omkostninger for branchen. Såfremt ændringen fastholdes, opfordrer Brancheforeningen til at sondre mellem autorisationsholdere, der udnytter autorisationen erhvervsmæssigt og autorisationsholdere, der blot er i besiddelse af autorisation.

Udviklingen inden for rottebekæmpelse inden for de seneste 10 år har været signifikant, hvilket efter Miljøstyrelsens vurdering klart viser, at det er nødvendigt med en opdatering af viden om regler mindst en gang hvert 5. år. Der vil være tale om et kort opfølgningskursus af mindre end en dags varighed, så den økonomiske byrde bliver begrænset. Derfor opretholder Miljøstyrelsen kravet om en tidsbegrænsning af autorisationerne.

R1 og R1 autorisationernes anvendelsesområde (§ 20 og 27)

KommuneERFAgruppen har gjort opmærksom på at der i paragrafferne også skal henvises til kommunens handlingsplan.

Miljøstyrelsen er enig og har justeret herefter.

R2-autorisation (§§ 25 – 27)

L&F ser positivt på muligheden for autorisation begrænset til bekæmpelse af rotter med visse kemiske bekæmpelsesmidler på egen erhvervsejendom, men så gerne at uddannelsen på sigt kan gennemføres via et on-line kursus. Derudover støtter ERFA-gruppen for rottespærre op om muligheden, fordi det vil kunne reducere omkostningerne i den kommunale rottebekæmpelse.

Miljøstyrelsen mener, det er vigtigt for kursisternes læring, at kurset gennemføres ved fysisk fremmøde frem for som et on-line kursus.

KL og flere kommunerne mener, at en ny autorisationsordning vil betyde en væsentlig forøgelse af de administrative omkostninger ved rottebekæmpelsen i kommunerne, fordi kommunerne har en

tilsynsforpligtelse i forhold til de R2-autoriserede personers bekæmpelse. Brancheforeningen mener tilsvarende, at kommunernes udgifter til rottetilsynet vil stige som følge af, at kommunerne skal føre tilsyn med R2-autoriserede personers bekæmpelser.

Om R1- eller R2-autoriserede personer bekæmper rotterne betyder alt andet lige ikke, at der er flere bekæmpelser, som kommunerne skal føre tilsyn med. Miljøstyrelsen har dog forståelse for, at tilsynet med bekæmpelserne bliver mere komplekst med flere aktører, der kan foretage bekæmpelserne.

KL, KommuneERFAgruppen samt Horsens, Kolding, Sønderborg og Svendborg Kommuner tager alle afstand fra forslaget, med den begrundelse, at forslaget ikke vil styrke forebyggelse og bekæmpelse af rotter. Brancheforeningen tager ligeledes afstand fra indførelse af R2-autorisationen, idet de mener, at forslaget vil føre til en mindre effektiv rottebekæmpelse, fordi den skal gennemføres af mindre kvalificerede bekæmpere.

Brancheforeningen og AIC mener, at R2 autorisationen går imod målsætningen om en mere grøn bekæmpelse, herunder udviklingen af giftfri bekæmpelsesmetoder. De fremhæver, at myndighederne hidtil har fremmet giftfri bekæmpelse gennem ophøret af permanent giftudlægning og deres deltagelse i "Partnerskab for giftfri rottebekæmpelse". Brancheforeningen fremhæver, at deres medlemmer har tilpasset sine sikringsordninger, så de ikke længere omfatter permanent giftudlægning, og Brancheforeningen mener, at de nye ordninger med giftfri metoder har den fornødne effekt. Danmarks Naturfredningsforening (DN) og Dyrenes Beskyttelse tager ligeledes afstand fra R2-autorisationen. Dyrenes Beskyttelse kalder R2-autorisationen for en discountuddannelse og finder det uforståeligt, at mindre økonomiske ulemper for primærproducenterne kan overtrumfe ønsket om en sikrere, mere effektiv bekæmpelse med færre bivirkninger. DN henviser til de af Miljøministeriet støttede forskningsrapporter om spredningen af rottegift ved sekundær forgiftning af rovdyr og rovfugle. DN mener at muligheden for en R2 autorisation vil øge risikoen for sekundær forgiftning af ikke-måldyr voldsomt.

R2 autorisationen opretholdes, sådan at målgruppen får mulighed for at bekæmpe på egen erhvervsejendom. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at indførelsen af ordningen om R2-autorisation ikke i sig selv fører til et øget giftforbrug, fordi R2-autoriserede personer skal overholde de samme regler, som R1-autoriserede personer. Kommunerne skal via deres tilsyn sikre, at reglerne overholdes. Miljøstyrelsen ser meget positivt på, at der udvikles nye effektive giftfri teknologier, som kan medvirke til at mindske brugen af gift i rottebekæmpelsen. Miljøstyrelsen har en målsætning om, at der i rottebekæmpelsen fokuseres på forebyggelsen, samtidig med at der bruges giftfrie løsninger, hvor det er muligt, for eksempel gennem opsætning af rottespærrer- og fælder.

Brancheforeningen stiller i sit høringsvar til bekendtgørelsen en række spørgsmål, som Miljøstyrelsen læser sådan, at Brancheforeningen mener, at der lægges op til forskellige regler for R1- og R2-autorisation.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at alle autoriserede skal overholde de samme regler og retningslinjer og er underlagt det samme tilsyn. På regelsiden er forskellen mellem R1- og R2-autorisationen, hvor man må bekæmpe, og hvilke antikoagulante produkter man må anvende. Miljøstyrelsens godkendelser af de konkrete produkter vil angive om giften kan anvendes af personer med en R2 autorisation, og det vil også fremgå af produkternes etiketter.

Brancheforeningen og DN efterlyser begge klarhed over, hvilke stoffer en R2-autorisation giver mulighed for at anvende.

En R2 autoriseret person må anvende bekæmpelsesmidler, hvor det fremgår af produktets etikette, at produktet kan anvendes af R2 autoriserede. På produktets etikette anføres, at produktet kan anvendes af personer med en R2-autorisation. I forbindelse med indførslen af R2-autorisationen er det besluttet at begrænse R2-autoriserede personers adgang til at købe, opbevare og anvende visse bekæmpelsesmidler (antikoagulanter) til rotte- og musebekæmpelse. R2 autoriserede vil ikke få mulighed for at anvende antikoagulante produkter med de tre stærkeste aktivstoffer (flocoumafen, difethialon og brodifacoum), ligesom særligt problematiske formuleringer heller ikke kan godkendes til R2 autoriserede. Generelt vil vilkårene for anvendelsen af de antikoagulante midler være ens for de to typer autorisationer.

I høringssvarene til bekendtgørelsen har de fleste kommuner henvist til at der manglede ordet ”visse” i §§ 25 og 27.

Miljøstyrelsen har rettet fejlen.

Bekæmpelse med kemiske bekæmpelsesmidler (§ 28)

Brancheforeningen har i sit høringssvar stillet spørgsmål til § 28. Paragraffen fastsætter at der først kan iværksættes bekæmpelse, når der er konstateret rotter. Snart søges nye produkter med D-vitamin godkendt. Spørgsmålet er, om der her fortsat vil være krav om, at der skal være konstateret rotter inden giftstoffet kan anvendes?

Miljøstyrelsen kan oplyse, at det fremgår af ”Vejledning om vurdering og godkendelse af kemiske bekæmpelsesmidler til rotter og mus” af 23. september 2016, at: ”Forebyggende anvendelse af kemiske bekæmpelsesmidler er ikke tilladt. Med undtagelse af i kloaker må rotte- og musemidler derfor ifølge godkendelser kun udlægges forebyggende og gøres tilgængelige, hvor der er konstateret forekomst af rotter og mus.” Dette krav gælder altså for alle kemiske bekæmpelsesmidler, og ikke kun antikoagulanter.

Indberetning af data til rottedatabasen (§§ 31 og 32)

KL, KommuneERFAgruppen samt Horsens, Kolding og Sønderborg Kommuner udtrykker et stærkt ønske om, at der stilles krav om digital indberetning, og at kravet om indberetning af data til kommunerne først bør træde i kraft, når det er muligt at kræve elektronisk indberetning i et bestemt system. Endelig mener KommuneERFAgruppen samt Horsens og Kolding Kommuner, at datoen for bekæmpelsens igangsættelse skal indberettes.

Miljøstyrelsen vil foreslå, at der sker en ændring af miljøbeskyttelsesloven, så der skabes den fornødne hjemmel til at indføre krav om elektronisk indberetning. Indtil der er skabt mulighed for at stille krav til de autoriserede personer om at indberette i et bestemt elektronisk format, skal de autoriserede foretage indberetningen til kommunen. Miljøstyrelsen ser meget nødtigt huller i datagrundlaget og mener derfor ikke, det vil være acceptabelt at suspendere indberetningskravet indtil en elektronisk løsning er på plads. Kommunerne må derfor indtil videre påtage sig ansvaret for, at data kommer korrekt ind i den fællesoffentlige database. Miljøstyrelsen vurderer, at ønsket om indberetning af startdato for en rottebekæmpelse er sikret i kraft af anmeldepligten, jf. § 3.

Bemærkninger til § 33

AIC ønsker, at autorisationsreglerne ændres så autoriserede rottebekæmpere kan arbejde i kloakken. Reglerne om rottebekæmpelse i kloakkerne hører under Sikkerhedsstyrelsens ressortområde og kan ikke ændres i regi af rottebekendtgørelsen.

Regler for fratagelse af autorisationen (§ 51)

DN ønsker, at Miljøstyrelsen skal kunne tilbagekalde en R2-autorisation alene ved "forsømmelighed" i stedet for "ofte gentagen forsømmelighed".

Miljøstyrelsen kan ikke imødekomme dette ønske, idet formuleringen følger af § 17 i miljøbeskyttelsesloven, og derfor alene kan ændres ved en ændring af miljøbeskyttelsesloven. I øvrigt finder Miljøstyrelsen det rimeligt, at der ved mindre forsømmelser uddeles advarsler inden der skrides til at tilbagekalde en autorisation.

Bemærkninger til bekendtgørelsens bilag 4 (indholdet i R2 kurset)

Brancheforeningen finder, at det i kurset vil være relevant med "undervisning i anvendelse af foderstationer og giftudlægning i praksis".

Miljøstyrelsen er enig, og forslaget er medtaget.

Bemærkninger til bekendtgørelsens bilag 6 (oplysningsskemaet)

KommuneERFAgruppen forslår, at der i bilaget medtages en liste over mulige årsager til manglende røgprøve.

Miljøstyrelsen er enig og muligheden tilføjes i oplysningsskemaet.

Høringssvar til bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler

L&F fremfører i deres høringssvar, at R2-autorisationen ikke er nok til at sikre en effektiv bekæmpelse af rotter inden for fjerkræbranchen. L&F mener fortsat, at der er behov for en dispensationsordning, som giver mulighed for permanent (forebyggende) udlægning af antikoagulanter på ejendomme især indenfor fjerkræbranchen.

Miljøstyrelsen har siden 2011 implementeret et forbud mod permanent udlægning af antikoagulante midler, altså udlægning af gift, hvor der ikke er konstateret tilstedeværelse af rotter eller mus, da der er fundet betydelige koncentrationer af de kemiske midler i næsten alle undersøgte danske rovfugle, ugler og små rovpattedyr.

I 2017 er de antikoagulante aktivstoffer fornyet i EU. Ved denne fornyelse er permanent bekæmpelse blevet helt forbudt for alle aktivstoffer bortset fra to, hvor det kun er tilladt at autoriserede rottebekæmpere kan lægge det ud på steder med et stort potentiale for en ny invasion, når andre bekæmpelsesmetoder har vist sig utilstrækkelige. Som udgangspunkt er permanent bekæmpelse altså forbudt i hele EU. Miljøstyrelsen vil ved fornyelsen af de antikoagulante rottemidler fortsat ikke godkende disse til forebyggende anvendelse, altså permanent udlægning.

Reglerne for dispensation er fastsat i biocidforordningen, og kan kun gives i en tidsbegrænset periode i op til 180 dage og til en begrænset og kontrolleret anvendelse under den kompetente myndigheds tilsyn, hvor der ikke kan bekæmpes på anden vis. Der kan derfor ikke gives dispensation til permanent bekæmpelse, som bruges, når der ikke er konstateret tilstedeværelse af rotter eller mus. Forebyggelse af rotteproblemer vil fortsat skulle foregå gennem giftfri metoder, men ved konstatering af gnaverforekomst kan bekæmpelse med gift påbegyndes.